

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 3.5.2011
KOM(2011) 244 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020

{SEK(2011) 540 endelig}
{SEK(2011) 541 endelig}

1. INDLEDNING

Biodiversiteten — den fantastiske mangfoldighed af økosystemer, arter og gener, der omgiver os — er vores livsgaranti, som giver os mad, ferskvand og ren luft, beskyttelse og medicin, afbøder naturkatastrofer, modvirker skadedyr og sygdomme og medvirker til at regulere vores klima. Biodiversiteten er også vores naturkapital, som leverer de økosystemtjenester, der er grundlaget for vores økonomi. Forringelse og tab af biodiversiteten udgør en fare for disse tjenester; vi mister arter og levesteder, og den velfærd og de arbejdspladser, som er knyttet til naturen, og bringer vores trivsel i fare. Biodiversitetstab er således en lige så stor trussel som klimaforandringer — og de to ting er uløseligt forbundet med hinanden. Biodiversiteten leverer et vigtigt bidrag til bekæmpelsen af klimaforandringer og til klimatilpasninger, men for at undgå biodiversitetstab er det også væsentligt at opfylde målet om en maksimal temperaturstigning på 2 grader og at gennemføre samtidige tilstrækkelige klimatilpasningsforanstaltninger for at mindske de uundgåelige virkninger af klimaforandringer.

Artstabet er aldrig gået hurtigere, end det gør nu. Først og fremmest på grund af menneskets aktiviteter forløber artstabet nu 100-1000 gange hurtigere end det naturlige tempo: ifølge FAO er 60 % af verdens økosystemer skadede eller udnyttes ikke på en bæredygtig måde; 75 % af fiskebestandene er overfisket eller stort set udtømt, og på globalt plan er 75 % af langbrugsafgrødernes genetiske mangfoldighed gået tabt siden 1990. Hvert år forsvinder skønsvist 13 mio. hektar tropisk skov¹, og 20 % af verdens tropiske koralrev er allerede væk, medens 95 % af resten vil være ødelagt eller ekstremt skadet i 2050, hvis klimaforandringerne fortsætter uhindret².

I EU er det kun 17% af de levesteder og arter og 11% af de vigtige økosystemer, der er beskyttet under EU-lovgivningen, der er i en god tilstand³. Situationen er så alvorlig til trods for indsatsen for at bekæmpe biodiversitetstab, herunder navnlig siden EU i 2001 fastsatte et biodiversitetsmål for 2010. Den gavnlige virkning af indsatsen er mere end opvejet af det fortsatte og tiltagende pres på Europas biodiversitet: ændret arealanvendelse, rovdrift på biodiversiteten og dens forskellige dele, spredningen af invasive fremmede arter og forurening og klimaforandringer, som enten er uforandrede eller forværret. Biodiversiteten skades også meget af indirekte årsager, som f.eks. befolkningstilvækst, begrænset kendskab til biodiversitet og det forhold, at biodiversitetens økonomiske værdi ikke indgår i beslutningstagningen.

Denne strategi sigter mod at vende biodiversitetstab og fremskynde EU's omstilling til en ressourceeffektiv og miljøvenlig økonomi. Strategien er et led i Europa 2020-strategien⁴ og navnlig i flagskibsinitiativet vedrørende et ressourceeffektivt Europa⁵.

¹ FAO 2010.

² 'Reefs at Risk Revisited', World Resources Institute, 2011.

³ <http://www.eea.europa.eu/publications/eu-2010-biodiversity-baseline/>.

⁴ KOM(2010) 2020.

⁵ KOM(2011) 21.

2. ET NYT GRUNDLAG FOR EU'S BIODIVERSITETSPOLITIK

2.1. ET DOBBELT MANDAT FOR INDSATSEN

EU-mandatet

EU's ledere indså i marts 2010, at biodiversitetsmålet for 2010 ikke ville kunne opfyldes, også selv om der var flere gode resultater som f.eks. etableringen af Natura 2000, der er verdens største net af beskyttede områder. De støttede derfor den langsigtede vision og det ambitiøse hovedmål, som Kommissionen havde foreslået i meddelelsen "Mulighederne for en EU-strategi og mål for biodiversitet for tiden efter 2010"⁶.

Visionen for 2050

I 2050 er EU's biodiversitet og de tilhørende økosystemtjenester — EU's naturkapital — beskyttet, værdsat og passende retableret på grund af deres iboende værdi og deres væsentlige bidrag til menneskers trivsel og den økonomiske velstand og for at undgå de katastrofale ændringer, der forårsages af biodiversitetstab.

Hovedmålet for 2020

Standse tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemtjenester i EU frem til 2020 og – i det omfang, det er muligt – retablere dem og samtidig intensivere EU's bestræbelser på at standse tabet af biodiversitet på globalt plan.

Det globale mandat

Det tiende møde i partskonferencen (COP10) under konventionen om den biologiske mangfoldighed (CBD), som blev afholdt i Nagoya i 2010, mandede ud i vedtagelsen af en global strategiplan for biodiversitet for perioden 2011-2020⁷, Nagoya-protokollen om adgang til genetiske ressourcer⁸ og ABS-protokollen om rimelig og retfærdig fordeling af de fordele, deres udnyttelse resulterer i, og vedtagelsen af en strategi, som sigter mod at fremskaffe ressourcer til gavn for den globale biodiversitet.

EU's biodiversitetsstrategi for 2020 tager højde for begge mandater og baner vejen for, at EU kan opfylde sine egne mål for biodiversitet og sine globale forpligtelser.

2.2. VÆRDIANSÆTTELSE AF VORE NATURAKTIVER GIVER EN LANG RÆKKE FORDELE

EU's 2020-mål for biodiversiteten hviler på en erkendelse af, at biodiversitet ud over sin iboende værdi og de leverede tjenester også har en betydelig økonomisk værdi, som sjældent afspejles på markederne. Da biodiversiteten ikke værdiansættes og ikke optræder i samfundets regnskaber, bliver den tit offer for de modstridende krav til naturen og dens udnyttelse. Det kommissionsstøttede internationale projekt om de økonomiske aspekter ved økosystemer og

⁶ KOM(2010) 4.

⁷ Den globale strategiplan for perioden 2011-2020 omfatter en vision for 2050, en formålserklæring for 2020 og 20 mål.

⁸ Den 11. februar 2011 forelagde Kommissionen Rådet et forslag til en afgørelse om undertegnelse af Nagoya-protokollen på Den Europæiske Unions vegne.

biodiversitet (TEEB) anbefaler, at der tages højde for biodiversitetens økonomiske værdi i beslutningstagningen, og at den afspejles i revisions- og rapporteringssystemer⁹. I Nagoya blev denne anbefaling medtaget i et globalt mål og er en af en række vigtige foranstaltninger i den nuværende strategi.

Selv om indsatsen for at standse tabet af biodiversitet koster penge¹⁰, er tabet af biodiversitet i sig selv dyrt for samfundet som helhed, navnlig for økonomiske aktører i sektorer, som er direkte afhængige af økosystemtjenester. Som eksempel kan nævnes, at insektbestøvning i EU har en anslået økonomisk værdi på 15 mia. EUR årligt¹¹. Den vedvarende nedgang i populationerne af bier og andre bestøvere¹² kan få alvorlige konsekvenser for EU's landbrugere og sektoren for landbrugsprodukter¹³. I den private sektor bliver man stadig mere bevidst om risiciene. Mange erhvervsvirksomheder i EU og andre steder er ved at evaluere deres afhængighed af biodiversiteten og sætter sig mål for en bæredygtig udnyttelse af naturressourcer i virksomhedens strategi¹⁴.

En fuldstændig værdiansættelse af naturens potentiale vil medvirke til at nå en række strategiske EU-mål:

- *En mere ressourceeffektiv økonomi:* EU's økologiske fodaftryk er i øjeblikket dobbelt så stort som den biologiske kapacitet¹⁵. EU kan ved at bevare og styrke sine naturressourcer og ved at udnytte ressourcerne på en bæredygtig måde forbedre sin økonomis ressourceeffektivitet og nedbringe afhængigheden af naturressourcer fra lande uden for EU.
- *En mere klimarobust økonomi med lave kulstofemissioner:* Økosystembaserede tilgange til modvirkning af klimaforandringer og klimatilpasninger frembyder omkostningseffektive alternativer til teknologiske løsninger, og samtidig giver de en række fordele, som går videre end kun at bevare biodiversiteten.
- *En førende position inden for forskning og innovation:* Fremskridt inden for mange anvendte videnskaber afhænger af den langsigtede adgang til og diversiteten af naturaktiver. Den genetiske diversitet er f.eks. en vigtig kilde til innovation inden for medicinal- og kosmetikindustrien, og samtidig er potentialet for økosystemretablering og grøn infrastruktur¹⁶ stort set fuldstændig uudnyttet.
- *Nye færdigheder, arbejdspladser og forretningsmuligheder:* Naturbaseret innovation og en indsats for at retablere økosystemer og bevare biodiversiteten kan føre til nye færdigheder, arbejdspladser og forretningsmuligheder. TEEB anslår, at forretningsmulighederne globalt på grundlag af investeringer i biodiversitet kunne beløbe sig til 2-6 billioner USD frem til 2050.

⁹ <http://www.teebweb.org/>

¹⁰ Som beskrevet i det tilknyttede arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

¹¹ Wells et al., 2009.

¹² Sommerfuglepopulationerne på græsningsarealer er faldet med over 70 % siden 1990.

¹³ Over 80 % af EU's aفرørder anslås at være i det mindste delvis afhængige af insektbestøvning ('Bee Mortality and Bee Surveillance in Europe', 2009).

¹⁴ 'State of Green Business 2011', GreenBiz Group.

¹⁵ <http://www.eea.europa.eu/data-and-maps/indicators/ecological-footprint-of-european-countries/>.

¹⁶ Jf. KOM(2009) 147 og KOM(2011) 17.

2.3. VIDEREUDVIKLING PÅ GRUNDLAG AF DEN NUVÆRENDE VIDEN OM BIODIVERSITET

Der er gjort gode fremskridt med at forbedre vores viden om biodiversitet, så den kan bruges til at underbygge strategier med ajourførte videnskabelige data og oplysninger. Dette skal nu rettes ind efter de strategiske rammer for 2020.

Sammen med medlemsstaterne og Det Europæiske Miljøagentur vil Kommissionen senest i 2012 udvikle integrerede rammer for overvågning, evaluering og rapportering af fremskridtene med at omsætte strategien. Overvågnings-, rapporterings- og tilsynsforpligtelser på nationalt plan, EU-plan og globalt plan forbedres og bringes i videst muligt omfang i overensstemmelse med kravene i henhold til anden lovgivning, f.eks. rammedirektivet om vand. EU's 2010-referencescenarie for biodiversitet og de ajourførte EU-indikatorer for biodiversitet¹⁷ er nøgleelementerne i disse rammer, som også vil inddrage data og oplysninger fra andre kilder, f.eks. det fælles miljøinformationssystem, den globale miljø- og sikkerhedsovervågning, det europæiske skovdatacenter og LUCAS-systemet til overvågning af arealanvendelse. BISE-webstedet (Biodiversity Information System for Europe) vil være den vigtigste platform for udveksling af data og oplysninger.

Strategien omfatter særlige foranstaltninger, som skal forbedre overvågning og rapportering. Hvis overvågning og rapportering af biodiversiteten integreres i EU-lovgivningen om natur, den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og – i det omfang, det er muligt – i samhørighedspolitikken, vil det gøre det lettere at måle disse politikkers virkning på biodiversiteten.

Kommissionen vil fortsætte arbejdet med at udfylde vigtige huller i forskningen, herunder bl.a. kortlægning og evaluering af økosystemer i Europa, som vil medvirke til at udbygge vores viden om forbindelserne mellem biodiversitet og klimaforandringer og den rolle, som jordbundens biodiversitet spiller for vigtige økosystemtjenester som kulstofbinding og fødevarerproduktion. Forskningsmidler under de nye fælles strategirammer kunne bidrage yderligere til at udfylde huller i vores viden og understøtte politikken.

Endelig vil EU fortsat være tæt involveret i og aktivt bidrage til den nye mellemstatslige videnskab/politikplatform vedrørende biodiversitet og økosystemtjenester (ipBes), navnlig i forbindelse med regionale evalueringer, hvor der eventuelt er brug for en EU-mekanisme til at styrke samspillet mellem videnskab og politik.

3. RAMMER FOR INDSATSEN I DET KOMMENDE ÅRTI

Biodiversitetsstrategien frem til 2020 omfatter seks mål, der er indbyrdes forbundne og støtter hinanden, og som er afstemt efter hovedmålet for 2020. De vil alle medvirke til at bremse biodiversitetstab og forringelsen af økosystemtjenester, og de er hver især målrettet mod et bestemt område: beskytte og retablere biodiversitet og tilknyttede økosystemtjenester (mål 1 og 2), øge land- og skovbrugs positive bidrag til og mindske de vigtigste pres på biodiversiteten i EU (mål 3, 4 og 5) og intensivere EU's bidrag til biodiversiteten på globalt plan (mål 6). Hvert mål deles op i en pakke foranstaltninger, som har til formål at løse særlige problemstillinger for det pågældende mål. Foranstaltningerne er opført i bilaget til denne

¹⁷ <http://biodiversity.europa.eu/topics/sebi-indicators>. Andre relevante indikatorer er bl.a. indikatorer for den bæredygtige udvikling i EU og landbrugsmiljøindikatorer.

meddelelse. Foranstaltningerne vil blive underkastet yderligere konsekvensanalyser, hvis det er nødvendigt¹⁸.

3.1. NATURBEVARELSE OG -RETABLERING

Den fuldstændige gennemførelse af direktiverne om fugle og levesteder (dvs. at nå frem til en god bevarelsesstatus for alle levesteder og arter af europæisk betydning og tilstrækkelige populationer af naturligt forekommende arter af vilde fugle) er absolut nødvendig, hvis yderligere biodiversitetstab skal forhindres, og biodiversiteten skal retableres i EU. Et kvantificeret mål med en tidsfrist vil fremskynde gennemførelsen af direktiverne og realiseringen af de mål, der er fastsat i direktiverne.

Mål 1

Standse statusforringelsen for alle arter og levesteder, der er omfattet af EU-naturlovgivning, og realisere en mærkbar og målelig forbedring i deres status, således at der i forhold til de nuværende vurderinger i 2020 vil være: i) 100 % flere levestedsvurderinger og 50 % flere arts-vurderinger i medfør af habitatdirektivet, der opviser en forbedret bevarelsesstatus, og ii) 50 % flere arts-vurderinger i medfør af direktivet om fugle, der opviser en sikker eller forbedret status.

3.2. BIBEHOLDE OG FORBEDRE ØKOSYSTEMER OG ØKOSYSTEMTJENESTER

I EU er mange økosystemer og økosystemtjenester forringet, først og fremmest på grund af opsplitningen af jordarealer. Næsten 30% af EU's territorium er moderat til ekstremt opsplittet. Mål 2 fokuserer på at bibeholde og forbedre økosystemtjenester og at retablere forringede økosystemer ved at inddrage grøn infrastruktur i den fysiske planlægning. Det vil bidrage til opfyldelsen af EU's mål for bæredygtig vækst¹⁹ og til afbødning af og tilpasning til klimaforandringer, samtidig med at den økonomiske, territoriale og sociale samhørighed fremmes og EU's kulturarv beskyttes. Det vil også sikre bedre funktionelle forbindelser mellem økosystemer i og mellem Natura 2000-områder og i åbne landområder. I mål 2 indgår det globale mål, som blev aftalt mellem EU-medlemsstaterne og EU i Nagoya, nemlig at retablere 15 % af de skadede økosystemer frem til 2020.

Mål 2

Frem til 2020 bibeholde og forbedre økosystemer og økosystemtjenester ved at etablere grøn infrastruktur og retablere mindst 15 % af de skadede økosystemer.

3.3. SIKRING AF ET BÆREDYGTIGT LANDBRUG, SKOVBRUG OG FISKERI

EU har allerede gjort en indsats for at integrere biodiversiteten i udviklingen og gennemførelsen af andre politikker. Ser man på de fordele, som biodiversiteten og økosystemtjenester giver mange sektorer, må indsatsen dog siges stadig at være utilstrækkelig. Med biodiversitetsstrategien søges det at forbedre integrationen i vigtige sektorer, nærmere bestemt ved at fastsætte mål og foranstaltninger, som øger det positive

¹⁸ De potentielle virkninger af mål og foranstaltninger blev evalueret i det tilknyttede arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene. I dokumentet er der på side 81-82 også en liste over foranstaltninger, for hvilke der er planlagt yderligere konsekvensanalyser.

¹⁹ KOM(2011) 17.

bidrag fra sektorerne landbrug, skovbrug og fiskeri til bevarelse af biodiversiteten og en bæredygtig udnyttelse²⁰.

For så vidt angår landbrug findes der allerede instrumenter under den fælles landbrugspolitik, som vil bidrage til dette mål og til mål 1 og 2. De kommende reformer af den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik og de nye flerårige finansielle rammer giver mulighed for at forøge synergieffekter og sikre størst mulig sammenhæng mellem målene for biodiversitetsbeskyttelse og målene for disse og andre politikker.

Mål 3*

A) Landbrug: Frem til 2020 sørge for, at mest muligt landbrugsareal, herunder græsningsarealer, agerjord og permanente afgrøder, omfattes af biodiversitetsrelaterede foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik, så bibeholdelsen af biodiversiteten sikres, og der sker en mærkbar forbedring() i bevarelsestilstanden for arter og levesteder, der er afhængige af eller påvirkes af landbrug, og leveringen af økosystemtjenester sammenholdt med EU's 2010-referencescenarie, og således bidrage til en bæredygtig forvaltning.*

B) Skove: Senest i 2020 have skovforvaltningsplaner eller lignende instrumenter – på linje med principperne for bæredygtig skovforvaltning²¹ - på plads for alle skove, som er offentligt ejede og for skovområder over en vis størrelse(**) (fastlægges af medlemsstaterne eller regionerne og meddeles i deres planer for udvikling af landdistrikterne), som modtager støtte under EU-politikken for udvikling af landdistrikter, så der sker en mærkbar forbedring(*) i bevarelsestilstanden for arter og levesteder, der er afhængige af eller påvirkes af skovbrug, og leveringen af økosystemtjenester sammenholdt med EU's 2010-referencescenarie.

(*)For begge disse mål skal forbedringer måles i forhold til de kvantificerede mål for forbedringer af bevarelsestilstanden for hhv. arter og levesteder af EU-interesse (mål 1) og retablering af skadede økosystemer (mål 2).

(**) For mindre skovbrug kan medlemsstaterne give yderligere incitamenter for at opmuntre til vedtagelsen af forvaltningsplaner eller lignende instrumenter, der er i overensstemmelse med principperne for bæredygtig skovforvaltning.

Mål 4:

Fiskeri: Nå maksimale bæredygtige fangstniveauer²² senest i 2015. Nå en alders- og størrelsesfordeling for populationen, der er kendetegnende for en sund bestand, ved hjælp af en fiskeriforvaltning uden nogen væsentlige negative virkninger på andre bestande, arter og økosystemer med sigte på at nå en god miljøstatus senest i 2020, jf. kravene i havstrategirammedirektivet.

3.4. BEKÆMPELSE AF INVASIVE FREMMEDE ARTER

Invasive fremmede arter udgør en væsentlig trussel mod biodiversiteten i EU, og denne trussel vil sandsynligvis blive større fremover medmindre der gribes beslutsomt ind på alle

²⁰ Landbrugsarealer og skove dækker 72 % af EU's landområder. Bibeholdelse og forbedring af skovenes biodiversitet er et af de erklærede mål i EU's handlingsplan for skovbruget fra 2006 (KOM(2006) 302).

²¹ Som defineret i SEK(2006) 748.

²² EU forpligtede sig på verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i 2002 til at nå maksimale bæredygtige fangstniveauer senest 2015 og senere til de nye fiskerimål for 2020, der blev vedtaget på CBD COP10.

niveauer for at begrænse indtrængningen og etableringen af disse arter og for at bekæmpe arter, som allerede er indført²³. Invasive fremmede arter forårsager skader for ca. 12,5 mia. EUR i EU hvert år. Truslen fra invasive fremmede arter er fælles for mange medlemsstater, men der er - med undtagelse af lovgivning om anvendelsen af fremmede og ikke lokalt hjemmehørende arter i akvakultursektoren - i øjeblikket ikke nogen målrettet og sammenhængende EU-politik på området. I denne strategi foreslås det at afbøde denne mangel med et dedikeret EU-lovgivningsinstrument, som kan tage højde for åbne problemstillinger vedrørende bl.a. invasive fremmede arters migrationsruter, tidlig opdagelse, bekæmpelse, geografisk inddæmning og forvaltning af invasive fremmede arter.

Mål 5:

Senest 2020 er invasive fremmede arter og deres migrationsruter identificeret og prioriteret; prioriterede arter bekæmpes eller udryddes, og migrationsruterne kontrolleres for at forebygge indtrængen og etablering af nye invasive fremmede arter.

3.5. LØSNINGER PÅ DEN GLOBALE BIODIVERSITETSKRISE

EU har forpligtet sig til at opfylde de internationale biodiversitetsmål og målsætninger for 2020, som er aftalt under konventionen om den biologiske mangfoldighed. Det forudsætter en indsats på EU-plan, men også globalt, eftersom EU nyder godt af væsentlige fordele af den globale biodiversitet og samtidig er ansvarlig for en del af det tab og den forringelse, der sker uden for EU's grænser, herunder navnlig på grund af forbrugsmønstre, som ikke er bæredygtige.

Ved hjælp af denne strategi vil der blive gjort en målrettet indsats for at mindske det pres, som EU udøver på biodiversiteten, og samtidig medvirke til udviklingen af en mere miljøvenlig økonomi i overensstemmelse med EU's prioriteter for FN's konference om bæredygtig udvikling i 2012. EU vil også skulle opfylde specifikke COP10-forpligtelser vedrørende ressourcefremskaffelse og gennemføre Nagoya-protokollen (ABS), hvis Unionen vil bevare sin førerstilling inden for international biodiversitetspolitik.

Mål 6:

Frem til 2020 øge EU's indsats for at modvirke biodiversitetstab på globalt niveau.

3.6. BIDRAG FRA ANDRE MILJØPOLITIKKER OG INITIATIVER

Denne strategi er det vigtigste EU-instrument, når det gælder om at begrænse tabet af biodiversitet og fokusere indsatsen på områder, hvor EU kan bidrage mest og har mest indflydelse, men for at nå 2020-målet vil det også være nødvendigt at gennemføre den aktuelle EU-miljølovgivning i fuldt omfang og at sætte ind på nationalt, regionalt og lokalt niveau.

Der er en række bestående eller planlagte politiske initiativer, som også understøtter biodiversitetsmålene. F.eks. er bekæmpelsen af klimaforandringer, som udøver et betydeligt og stadigt stigende pres på biodiversiteten, som vil ændre levesteder og økosystemer, genstand for en omfattende EU-politikpakke, som blev vedtaget i 2009. Hvis tab af biodiversitet skal forhindres, er det absolut væsentligt at begrænse den globale

²³ IEEP, 2010.

temperaturstigning til 2 grader. Kommissionen planlægger at offentliggøre en EU-strategi for tilpasning til klimaforandringer i 2013.

EU har omfattende lovgivning, som kræver, at der nås en god miljøstatus for vand senest 2015²⁴ og for marine økosystemer senest i 2020²⁵, som søger at begrænse forurening fra forskellige kilder, og som regulerer kemikalier og deres virkninger på miljøet. Kommissionen er i færd med at vurdere, om det er begrundet at indføre yderligere foranstaltninger med sigte på at nedbringe forureningen fra kvælstof, fosfat og visse luftforurenende stoffer, og samtidig er medlemsstaterne ved at overveje et forslag fra Kommissionen til et rammedirektiv om beskyttelse af jordbunden, som der er behov for, hvis EU skal nå sine biodiversitetsmål. Endelig tackler denne strategi også delvis indirekte årsager til biodiversitetstab, herunder via foranstaltninger, som mindsker EU's økologiske fodaftryk, og delvis via andre initiativer, der indgår i flagskibsinitiativet vedrørende et ressourceeffektivt Europa.

4. VORES FÆLLES ANSVAR

4.1. PARTNERSKABER PÅ BIODIVERSITETSOMRÅDET

Hvis biodiversitetsmålene for 2020 skal nås i EU og globalt, forudsætter det, at en lang række interesseparter engagerer og forpligter sig fuldt og helt. For at sikre dette vil en række vigtige partnerskaber blive udbygget og fremmet for at støtte denne strategi:

- Kommissionen har oprettet **EU-plattformen for erhverv og biodiversitet**, som i øjeblikket omfatter virksomheder fra seks forskellige sektorer (landbruget, udvindingsindustrien, finanssektoren, fødevarersektoren, skovbruget og turismesektoren) med sigte på at udveksle erfaring og bedste praksis. Kommissionen agter at videreudvikle platformen og opmuntre til tættere samarbejde mellem virksomhederne i Europa, herunder smv, og forbindelser til nationale og globale initiativer.
- Kommissionen vil fortsætte samarbejdet med andre partnere om at offentliggøre og gennemføre TEEB-anbefalingerne på EU-niveau og understøtte arbejdet med at værdiansætte biodiversitet og økosystemtjenester i udviklingslande.
- Herudover vil Kommissionen opmuntre til samarbejde mellem forskere og andre interesseparter, der er involveret i **fysisk planlægning og forvaltning af arealanvendelse**, om gennemførelsen af biodiversitetsstrategier på alle niveauer, idet det sikres, at der er sammenhæng med de relevante anbefalinger i den europæiske territoriale dagsorden.
- **Civilsamfundets** aktive deltagelse i processen søges fremmet på alle gennemførelsesniveauer. Videnskabelige initiativer, som inddrager borgerne, er f.eks. en værdifuld måde at indsamle kvalitetsdata på, samtidig med at borgerne mobiliseres til at deltage i aktiviteter, der tager sigte på at bevare biodiversiteten.
- Kommissionen og medlemsstaterne vil samarbejde med de **perifere regioner og oversøiske lande og territorier**, hvor der findes flere endemiske arter end på hele det europæiske kontinent, via BEST-initiativet (biodiversitet og økosystemtjenester i de

²⁴ Direktiv 2000/60/EF.

²⁵ Direktiv 2008/56/EF.

europæiske oversøiske territorier) for at fremme bevarelsen af biodiversitet og bæredygtig udnyttelse.

- EU vil også understøtte den igangværende indsats for at forbedre samarbejde, **synergivirkninger** og etablering af fælles prioriteter mellem biodiversitetsrelaterede konventioner (CBD, CITES, konventionen om migrerende arter, Ramsar-konventionen om vådområder og konventionen om beskyttelse af verdens kultur- og naturarv). EU vil også fremme et bedre samarbejde mellem CBD og konventioner om klimaforandring og ørkendannelse for at skabe gensidige fordele.
- EU vil styrke sin dialog og sit samarbejde om biodiversitet med **vigtige partnere**, herunder navnlig kandidatlande og potentielle kandidatlande, for at udvikle eller tilpasse deres politikker, så de kan opfylde 2020-målene for biodiversitet. Kandidatlande og potentielle kandidatlande opfordres til at medvirke ved gennemførelsen af strategien og at påbegynde udviklingen eller tilpasningen af deres politikker til målet om at opfylde EU's og de globale 2020-mål for biodiversitet.

Partnerskaberne bidrager til at udbrede kendskabet til biodiversitet, som fortsat er begrænset i EU²⁶. Kommissionens 2010-kampagne "Biodiversitet – vores fælles ansvar" vil blive fulgt op af en specifik kampagne om Natura 2000-nettet.

4.2. FREMSKAFFELSE AF RESSOURCER TIL STØTTE FOR BIODIVERSITET OG ØKOSYSTEMTJENESTER

Hvis målene i denne strategi skal nås, og hvis det skal sikres, at EU kan opfylde sine globale forpligtelser på biodiversitetsområdet, er det nødvendigt at have finansielle ressourcer til rådighed og at anvende dem effektivt. Inden for den nuværende programperiode og uden at foregribe forhandlingerne om de kommende flerårige finansielle rammer vil Kommissionen og medlemsstaterne bestræbe sig på at:

- *sikre en bedre anvendelse og fordeling af de nuværende midler til biodiversitet.* I den nuværende programperiode er der afsat 105 mio. EUR under samhørighedspolitikken til miljø- og klimarelaterede aktiviteter, herunder også biodiversitet og naturbeskyttelse²⁷. Der er dog brug for en samordnet indsats for at sikre en optimal anvendelse af de tilgængelige midler²⁸

- *anvende tilgængelige ressourcer rationelt og maksimere sidegevinster ved finansiering fra forskellige kilder,* herunder også midler afsat til landbrug og udvikling af landdistrikter, fiskeri, regionalpolitik og klimaforandringer. Investeringer i biodiversitet kan faktisk betale sig på mere end én måde og er en omkostningseffektiv respons på klimaforandringer. Det bør undersøges, om biodiversitetsmål bør indgå som et led i de fælles strategiske rammer, som

²⁶ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_290_en.pdf.

²⁷ KOM(2011) 17.

²⁸ KOM(2010) 110. Ved udgangen af september 2009 var anvendelsesgraden for midlerne til biodiversitet lavere end for nogen anden udgiftskategori. På daværende tidspunkt var anvendelsesgraden for de to kategorier, der er direkte knyttet til biodiversitet ("fremme af biodiversitet og naturbeskyttelse" og "fremme af naturressourcer"), på hhv. 18,1 % og 22 %, set i forhold til et gennemsnit på 27,1 % for alle midler til samhørighedspolitikken. Medlemsstaterne skal forelægge ajourførte tal ved udgangen af juni 2011, så der burde foreligge konsoliderede data i løbet af sommeren.

Kommissionen i øjeblikket overvejer, med sigte på at prioritere midlerne under de fem finansieringsinstrumenter inden for landdistrikt-, regional-, social- og fiskeripolitikken

- *diversificere og forøge forskellige finansieringskilder.* Kommissionen og medlemsstaterne vil fremme udviklingen og brugen af innovative finansieringsmekanismer, herunder også markedsbaserede instrumenter. Betalinger for økosystemtjenesteordninger bør belønne offentlige og private miljøgoder fra landbrug, skovbrug og marine økosystemer. Der gives incitamentter til at tiltrække investeringer i grøn infrastruktur fra den private sektor, og potentialet for biodiversitetsudligninger undersøges som en metode til at undgå nettobiodiversitetstab. Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank undersøger mulighederne for at anvende innovative finansieringsinstrumenter til at understøtte løsningen af biodiversitetsproblestillinger, herunder også via offentlig/private partnerskaber, og oprettelsen af en eventuel finansieringsfacilitet for biodiversitetsområdet.

Der er navnlig to iøjnefaldende finansieringsbehov. Der er for det første behovet for tilstrækkelig finansiering til at gennemføre Natura 2000-nettet, hvor medlemsstaternes finansiering skal modsvares af en lige så stor andel fra EU²⁹ (anslået til ca. 5,8 mia. EUR årligt i alt). Det kan blive nødvendigt for medlemsstaterne at udvikle en flerårig planlægning for Natura 2000 i overensstemmelse med de prioriterede aktivitetsrammer, der kræves i henhold til habitatdirektivet.

Det andet behov opstår som følge af CoP10-forpligtelsen til at øge de finansielle ressourcer fra alle kilder væsentligt med henblik på en effektiv gennemførelse af Nagoya-resultaterne. Drøftelserne om finansieringsmål på CoP11 bør tage højde for behovet for øget offentlig finansiering, men også for potentialet i forbindelse med innovative finansieringsmekanismer. De finansstrømme (egne ressourcer og innovative kilder), der kræves for at opfylde de konstaterede behov, bør anføres i de nationale biodiversitetsstrategier og -handlingsplaner.

Forpligtelserne kan opfyldes direkte via øremærkede yderligere midler til biodiversitet og indirekte ved at sikre synergivirkninger med andre relevante finansieringskilder, f.eks. klimafinansiering (f.eks. indtægter fra emissionskvotehandelsordningen, REDD+) og andre innovative finansieringskilder som f.eks. midler, der genereres af Nagoya-protokollen. Herudover vil reformen af skadelige subsidier, jf. 2020-strategien og det globale CBD-mål, også gavne biodiversiteten.

4.3. EN FÆLLES GENNEMFØRELSESSTRATEGI FOR EU

De fælles EU- og CBD-mål skal nås via en blanding af foranstaltninger på subnationalt og nationalt niveau og EU-niveau. Der vil derfor være behov for en tæt samordning, så fremskridtene med at nå målene kan følges, herunder også de mål, der forfølges via politiske foranstaltninger, som går ud over denne strategis anvendelsesområde, og for at sikre overensstemmelse mellem EU's og medlemsstaternes indsats. Med dette mål for øje vil Kommissionen sammen med medlemsstaterne udvikle fælles rammer for gennemførelsen, som også inddrager andre vigtige aktører, sektorer og institutioner på grundlag af bedste praksis, og beskrive hver enkelt parts rolle og ansvar for en vellykket gennemførelse.

²⁹ Jf. artikel 8 i habitatdirektivet.

Kommissionen vil understøtte og supplere medlemsstaternes indsats ved at håndhæve miljølovgivning, udfylde huller i lovgivningen ved at foreslå nye initiativer, udstede vejledninger, stille midler til rådighed og fremme forskning og udveksling af bedste praksis.

5. OPFØLGNING

Denne strategi opstiller handlingsrammer, som skal sætte EU i stand til at nå sine 2020-mål for biodiversitet og bane vejen for at realisere visionen for 2050. Der foretages en midtvejsevaluering af strategien i begyndelsen af 2014, således at resultaterne kan tjene som input ved udarbejdelsen af EU's femte nationale CBD-rapport. Målene og foranstaltningerne tages op til fornyet overvejelse i takt med, at der fremkommer nye oplysninger, og der sker fremskridt hen imod opfyldelsen af strategiens mål.

Da mange af de foranstaltninger, der iværksættes nu for at sikre biodiversiteten og styrke vores naturressourcer, først giver reelle forbedringer om meget lang tid, må gennemførelsen af strategien iværksættes med det samme, hvis EU skal kunne opfylde sit hovedmål for 2020.

Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at godkende de mål og aktioner, der er opført i bilaget.

BILAG

MÅL 1: FULDSTÆNDIG GENNEMFØRELSE AF DIREKTIVERNE OM FUGLE OG LEVESTEDER

Standse statusforringelsen for alle arter og levesteder, der er omfattet af EU-naturlovgivning, og realisere en mærkbar og målelig forbedring i deres tilstand, således at der i forhold til de nuværende vurderinger i 2020 vil være: i) 100 % flere levestedsvurderinger og 50 % flere arts-vurderinger i medfør af habitatdirektivet, der opviser en forbedret bevarelsesstatus, og ii) 50 % flere arts-vurderinger i medfør af direktivet om fugle, der opviser en sikker eller forbedret status.

Aktion 1: Færdiggøre Natura 2000-nettet og sikre en god forvaltning

- 1a) Medlemsstaterne og Kommissionen vil sikre, at oprettelsesfasen for Natura 2000, herunder også i havmiljøet, stort set er afsluttet senest i 2012.
- 1b) Medlemsstaterne og Kommissionen vil sørge for yderligere integration af beskyttelsen af arter og levesteder og forvaltningskrav i centrale strategier for areal- og vand anvendelse, både i og uden for Natura 2000-områder.
- 1c) Medlemsstaterne vil sikre, at forvaltningsplaner eller lignende instrumenter, som beskriver bevarelses- og retableringsforanstaltninger, udarbejdes og gennemføres rettidigt for alle Natura 2000-områder.
- 1d) Kommissionen vil sammen med medlemsstaterne senest i 2012 indføre en proces, som fremmer udveksling af erfaringer og bedste praksis og samarbejde på tværs af grænserne om forvaltningen af Natura 2000, inden for de biogeografiske rammer, der er anført i habitatdirektivet.

Aktion 2: Sikre tilstrækkelig finansiering af Natura 2000-områder

- 2) Kommissionen og medlemsstaterne vil sørge for, at der tages højde for de nødvendige midler og incitamenter til Natura 2000-nettet, herunder også via EU-støtteinstrumenter, i de næste flerårige finansielle rammer. Kommissionen vil i 2011 fremlægge sine synspunkter om, hvordan Natura 2000-nettet finansieres under de næste flerårige finansielle rammer.

Aktion 3: Øge interesseparternes oplysningsniveau og engagement og forbedre håndhævelsen

- 3a) Kommissionen vil sammen med medlemsstaterne udvikle og iværksætte en stor oplysningskampagne om Natura 2000 senest i 2013.
- 3b) Kommissionen og medlemsstaterne vil forbedre samarbejdet med vigtige sektorer og fortsætte med at udarbejde vejledende dokumenter med sigte på at forbedre deres forståelse af kravene i EU's naturlovgivning og dens værdi, når det gælder fremme af den økonomiske udvikling.
- 3c) Kommissionen og medlemsstaterne vil lette håndhævelsen af naturdirektiverne ved at oprette særlige uddannelsesprogrammer om Natura 2000 for dommere og anklagemyndigheder og ved at udvikle en bedre kapacitet til at fremme efterlevelsen.

Aktion 4: Forbedre og strømline overvågning og rapportering

- 4a) Kommissionen vil sammen med medlemsstaterne senest i 2012 udvikle et nyt EU-rapporteringssystem for fugle, videreudvikle rapporteringssystemet i

habitatdirektivets artikel 17 og forbedre strømmen af Natura 2000-data, deres tilgængelighed og deres relevans.

- 4b) Kommissionen vil senest i 2012 skabe et dedikeret ikt-værktøj som led i biodiversitetsinformationssystemet for Europa, som skal forbedre adgangen til og brugen af data.

MÅL 2: BIBEHOLDE OG RETABLERE ØKOSYSTEMER OG ØKOSYSTEMTJENESTER

Frem til 2020 bibeholde og forbedre økosystemer og økosystemtjenester ved at etablere grøn infrastruktur og retablere mindst 15 % af de skadede økosystemer.

Aktion 5: Øge kendskabet til økosystemer og økosystemtjenester i EU

- 5) Medlemsstaterne vil med bistand fra Kommissionen kortlægge og vurdere tilstanden af økosystemer og økosystemtjenester på deres nationale territorier senest i 2014 samt vurdere den økonomiske værdi af sådanne tjenester og fremme integrationen af disse værdiansættelser i regnskabs- og rapporteringssystemer i EU og på nationalt niveau senest i 2020.

Aktion 6: Fastsætte prioriteter for retablering og fremme af grøn infrastruktur

- 6a) Senest i 2014 vil medlemsstaterne med bistand fra Kommissionen udvikle strategiske rammer for prioriteringen af økosystemretablering på subnationalt og nationalt niveau og på EU-niveau.
- 6b) Kommissionen vil udvikle en strategi for grøn infrastruktur senest i 2012, som skal fremme udbredelsen af grøn infrastruktur i EU i byområder og landdistrikter, bl.a. ved hjælp af incitamenter, der opmuntrer til startinvesteringer i grønne infrastrukturprojekter og vedligeholdelsen af økosystemtjenester, f.eks. via mere målrettet indsats af EU-finansieringsstrømme og offentlige/private partnerskaber.

Aktion 7: Sikre, at der ikke sker nettotab af biodiversitet og økosystemtjenester

- 7a) Kommissionen vil i samarbejde med medlemsstaterne udvikle metoder til at vurdere virkningen af EU-støttede projekter, planer og programmer for biodiversitet senest i 2014.
- 7b) Kommissionen vil udføre yderligere arbejde for senest i 2015 at fremlægge forslag om et initiativ, der sikrer, at der ikke sker nettotab af økosystemer og økosystemtjenester (f.eks. ved hjælp af kompensations- eller udligningsordninger).

Mål 3: ØGE LANDBRUGETS OG SKOVBRUGETS BIDRAG TIL BEVARELSE OG FORØGELSE AF BIODIVERSITETEN

3A) Landbrug : Frem til 2020 sørge for, at mest muligt landbrugsareal, herunder græsningsarealer, agerjord og permanente afgrøder, omfattes af biodiversitetsrelaterede foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik, så bibeholdelsen af biodiversiteten sikres, og der sker en mærkbar forbedring() i bevarelsesstatus for arter og levesteder, der er afhængige af eller påvirkes af landbrug, og i leveringen af økosystemtjenester sammenholdt med EU's 2010-referencescenarie, og således bidrage til en bæredygtig forvaltning.*

3B) Skove: Senest i 2020 have skovforvaltningsplaner eller lignende instrumenter – på linje med principperne for bæredygtig skovforvaltning³⁰ - på plads for alle skove, som er offentligt ejede og for skovområder over en vis størrelse(**) (fastlægges af medlemsstaterne eller regionerne og meddeles i deres planer for udvikling af landdistrikterne), som modtager støtte under EU-politikken for udvikling af landdistrikter, så der sker en mærkbar forbedring(*) i bevarelsesstanden for arter og levesteder, der er afhængige af eller påvirkes af skovbrug, og leveringen af økosystemtjenester sammenholdt med EU's 2010-referencescenarie.

(*)For begge disse mål skal forbedringer måles i forhold til de kvantificerede mål for forbedringer af bevarelsesstanden for hhv. arter og levesteder af EU-interesse (mål 1) og retablering af skadede økosystemer (mål 2).

(**) For mindre skovbrug kan medlemsstaterne give yderligere incitamenter til at opmuntre til vedtagelsen af forvaltningsplaner eller lignende instrumenter, der er i overensstemmelse med principperne for bæredygtig skovforvaltning.

Aktion 8: Øge de direkte betalinger for offentlige miljøgoder i EU's fælles landbrugspolitik

- 8a) Kommissionen vil foreslå, at den fælles landbrugspolitik direkte betalinger skal belønne offentlige miljøgoder, der går ud over krydsoverensstemmelse (f.eks. permanente græsningsarealer, plantedække, sædkifte, økologisk braklægning, Natura 2000).
- 8b) Kommissionen vil fremlægge forslag om at forbedre og forenkle krydsoverensstemmelsesstandarderne for god landbrugs- og miljømæssig tilstand og overveje at lade vandrammedirektivet være omfattet af krydsoverensstemmelse, når direktivet er gennemført og landbrugernes operationelle forpligtelser er fastlagt, for at forbedre tilstanden af de akvatiske økosystemer i landdistrikter.

Aktion 9: Målrette udviklingen af landdistrikter mere mod bevarelse af biodiversitet

- 9a) Kommissionen og medlemsstaterne vil integrere kvantificerede biodiversitetsmål i strategier og programmer for udviklingen af landdistrikter og skræddersy indsatsen, så den opfylder de regionale og lokale behov.
- 9b) Kommissionen og medlemsstaterne vil indrette mekanismer, som letter samarbejde mellem landbrugere og skovbrugere med sigte på at skabe ubrudte landskabstræk, beskytte genetiske ressourcer og fremme andet samarbejde, der beskytter biodiversiteten.

Aktion 10: Bevare den genetiske mangfoldighed i Europas landbrug

- 10) Kommissionen og medlemsstaterne vil opmuntre til udbredelsen af miljøvenlige landbrugsforanstaltninger, som støtter den genetiske mangfoldighed inden for landbruget, og undersøge muligheder for at udvikle en strategi for bevarelsen af den genetiske mangfoldighed.

Aktion 11: Opmuntre skovbrugere til at beskytte og forbedre skovbiodiversiteten

³⁰ Som defineret i SEK(2006) 748.

- 11a) Medlemsstaterne og Kommissionen vil opmuntre til, at der vedtages forvaltningsplaner³¹, bl.a. via foranstaltninger til udvikling af landdistrikter³² og LIFE+-programmet.
- 11b) Medlemsstaterne og Kommissionen vil fremme innovative mekanismer (f.eks. betaling for økosystemtjenester) til finansiering af vedligeholdelse og reetablering af økosystemtjenester, der tilvejebringes af multifunktionelle skove.

Aktion 12: Integrere biodiversitetsforanstaltninger i skovforvaltningsplaner

- 12) Medlemsstaterne vil sikre, at skovforvaltningsplaner eller lignende instrumenter omfatter flest muligt af følgende foranstaltninger:
- bibeholde optimale niveauer af dødt ved under hensyntagen til regionale forhold som f.eks. brandfare eller potentielle insektplager
 - bevare uberørte naturområder
 - anvende økosystembaserede foranstaltninger til at øge skovens modstandsdygtighed over for brande som led i ordninger til forebyggelse af skovbrande, på linje med de aktiviteter, der foregår under det europæiske informationssystem for skovbrande (EFFIS)
 - gennemføre specifikke foranstaltninger udviklet til Natura 2000-skovområder
 - sikre, at skovrejsning foretages i overensstemmelse de fælleseuropæiske retningslinjer for bæredygtig skovforvaltning³³, herunder navnlig for så vidt angår artsmangfoldigheden og behovet for tilpasninger til klimaforandringer.

MÅL 4: SIKRE EN BÆREDYGTIG UDNYTTELSE AF FISKERESSOURCERNE

Nå det maksimale bæredygtige fangstniveau senest i 2015. Nå en alders- og størrelsesfordeling for populationen, der er kendetegnende for en sund bestand, ved hjælp af en fiskeriforvaltning uden nogen væsentlige negative virkninger på andre bestande, arter og økosystemer med sigte på at nå en god miljøstatus senest i 2020, jf. kravene i havstrategirammedirektivet.

Aktion 13: Forbedre forvaltningen af de fiskede bestande

- 13a) Kommissionen og medlemsstaterne vil bevare og genoprette fiskebestandene til niveauer, som kan frembringe maksimale bæredygtige fangstniveauer i alle områder, hvor EU's fiskeflåder opererer, herunder områder, der reguleres af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, og farvandene omkring tredjelande, som EU har indgået fiskeripartnerskabsaftaler med.
- 13b) Kommissionen og medlemsstaterne vil under den fælles fiskeripolitik langfristede forvaltningsplaner udvikle og gennemføre fangstkontrolregler, der baseres på principperne for et maksimalt bæredygtigt fangstniveau. Planerne bør udformes med udgangspunkt i specifikke tidsbestemte mål og baseres på videnskabelig rådgivning og principperne for bæredygtighed.
- 13c) Kommissionen og medlemsstaterne vil i væsentlig grad intensivere deres arbejde med at indsamle data til støtte for gennemførelsen af maksimale bæredygtige

³¹ Bæredygtig skovforvaltning forudsætter en udbredt brug af forvaltningsplaner eller lignende instrumenter. I 23 medlemsstater er mere end 60 % af skovområderne allerede omfattet af sådanne planer.

³² Jf. Rådets forordning 1698 (2005).

³³ <http://www.foresteurope.org/>.

fangstniveauer. Når dette mål er nået, vil der blive indhentet videnskabelig rådgivning med henblik på senest i 2020 at tage højde for økologiske hensyn ved fastlæggelsen af maksimale bæredygtige fangstniveauer.

Aktion 14: Eliminere negative påvirkninger af fiskebestande, levesteder og økosystemer

- 14a) EU vil udforme foranstaltninger, som gradvis eliminerer udsmid, så bifangster af uønskede arter undgås, og sårbare marine økosystemer bevares i overensstemmelse med EU-lovgivningen og internationale forpligtelser.
- 14b) Kommissionen og medlemsstaterne vil støtte gennemførelsen af havstrategirammedirektivet, herunder også ved hjælp af økonomiske incitamer via de kommende finansielle instrumenter for fiskeri- og havpolitikken for beskyttede havområder (herunder Natura 2000-områder og områder etableret på grundlag af internationale eller regionale aftaler). Det kunne omfatte retablering af marine økosystemer, tilpasning af fiskeriaktiviteter og fremme af sektorens engagement i alternative aktiviteter, f.eks. økoturisme, overvågning og forvaltning af havets biodiversitet og bekæmpelse af affald i havet.

MÅL 5: BEKÆMPELSE AF INVASIVE FREMMEDE ARTER

Senest i 2020 er invasive fremmede arter og deres migrationsruter identificeret og prioriteret; prioriterede arter bekæmpes eller udryddes, og migrationsruterne kontrolleres for at forebygge indtrængen og etablering af nye invasive fremmede arter.

Aktion 15: Styrkelse af EU-ordningerne for plante- og dyresundhed

- 15) Kommissionen vil senest i 2012 integrere yderligere biodiversitetshensyn i ordningerne for plante- og dyresundhed.

Aktion 16: Oprette et dedikeret instrument for invasive fremmede arter

- 16) Kommissionen vil udfylde de politiske huller i bekæmpelsen af invasive fremmede arter ved at udvikle et dedikeret lovgivningsinstrument senest i 2012.

MÅL 6: MEDVIRKE TIL AT FORHINDRE TAB AF BIODIVERSITET GLOBALT

Frem til 2020 øge EU's indsats for at modvirke biodiversitetstab på globalt niveau.

Aktion 17: Mindske de indirekte årsager til biodiversitetstab

- 17a) Som led i EU's flagskibsinitiativ om ressourceeffektivitet vil EU træffe foranstaltninger (på efterspørgsels- og/eller udbudssiden) til at mindske biodiversitetspåvirkningen fra EU's forbrugsmønstre, herunder navnlig for ressourcer, som i særlig grad påvirker biodiversiteten negativt.
- 17b) Kommissionen vil forbedre handelspolitikken bidrag til bevarelse af biodiversitet og tackle potentielle negative virkninger ved systematisk at inkludere spørgsmålet i handelsforhandlinger og dialoger med tredjelande, ved at identificere og evaluere potentielle virkninger for biodiversiteten som følge af liberaliseringen af handel og investeringer ved hjælp af forudgående vurderinger af handelens bæredygtighed og efterfølgende evalueringer og ved – i alle nye handelsaftaler - at søge at få inkluderet et kapitel om bæredygtig udvikling, som giver mulighed for at fastsætte væsentlige miljøbestemmelser i forbindelse med handelen, herunder også biodiversitetsmål.

- 17c) Kommissionen vil samarbejde med medlemsstaterne og vigtige interessepartier om at udsende de rette markedssignaler for bevarelse af biodiversitet og herunder også arbejde på at omstrukturere, udfase og eliminere skadelige subsidier på både EU- og medlemsstatsniveau og give positive incitamenter med henblik på bevarelse af biodiversitet og bæredygtig udnyttelse.

Aktion 18: Fremskaffe yderligere ressourcer til bevarelse af biodiversiteten globalt

- 18a) Kommissionen og medlemsstaterne vil bidrage med en rimelig andel til den internationale indsats for at øge ressourcerne til biodiversiteten på globalt plan, der er et led i den internationale proces med sigte på at anslå finansieringsbehovet til biodiversitet og vedtagelse af mål for ressourcefremskaffelse til biodiversitet på den 11. CBD-partskonference i 2012³⁴.
- 18b) Kommissionen vil forbedre EU-finansieringens effektivitet for så vidt angår den globale biodiversitet, bl.a. ved at støtte vurderinger af naturkapital i modtagerlande og udvikling og/eller ajourføring af nationale biodiversitetsstrategier og -handlingsplaner og ved at forbedre samordningen i EU og i forholdet til vigtige donorer uden for EU i forbindelse med gennemførelsen af bistand/projekter på biodiversitetsområdet.

Aktion 19: EU-udviklingssamarbejde med "biodiversitetsgaranti"

- 19) Kommissionen vil fortsat systematisk gennemgå sine udviklingssamarbejdsaktiviteter for at mindske eventuelle negative påvirkninger af biodiversiteten og gennemføre strategiske miljøvurderinger og/eller miljøkonsekvensanalyser for aktiviteter, der kan formodes at påvirke biodiversiteten i væsentlig grad.

Aktion 20: Regulere adgangen til genetiske ressourcer og en rimelig og retfærdig fordeling af fordelene ved deres udnyttelse

- 20) Kommissionen vil fremlægge forslag til lovgivning om gennemførelsen af Nagoya-protokollen om adgang til genetiske ressourcer og rimelig og retfærdig fordeling af fordelene ved deres udnyttelse i Den Europæiske Union, således at EU hurtigst muligt og senest i 2015 kan ratificere protokollen, i overensstemmelse med det globale mål.

³⁴ Jf. afgørelse X/3 på CoP10.